

30 Et de filiis Phahath Moab, Edna, & Chai-
lal, Banaias, & Maafias, Mathanias, Beseleel,
Bennui, & Manasse.

31 Et de filiis Herem, Eliezer, Josue, Mel-
chias, Semeias, Simeon,

32 Benjamin, Maloc, Samarias.

33 Et de filiis Hafom, Mathanai, Mathatha,
Zabad, Elipheleth, Jermai, Manasse, Semei.

34 De filiis Bani, Maaddi, Amram, & Uel,

35 Baneas, & Badaias, Cheliau,

36 Vania, Marimuth, & Elialib,

37 Mathanias, Mathanai, & Jasi.

38 Et Bani, & Bennui, Semei,

39 Et Salmias, & Nathan, & Adaias,

40 Et Mechnedebai, Sifai, Sarai,

41 Ezrel, & Selemiau, Semeria,

42 Sellum, Amaria, Joseph.

43 De filiis Nebo, Jehiel, Mathathias, Zabad,
Zabina, Jeddu, & Johel, & Banaia.

44 Omnes hi acceperant uxores alienigenas, &
fuerunt ex eis mulieres, quæ pepererunt filios.

LIBER
NEHEMIÆ,
QUI ET
ESDRÆ SECUNDUS.
DICITUR.

CAPUT PRIMUM.

*Nehemias Artaxerxis pincernā, audita Judæo-
rum, qui a captivitate residui erant, afflictione
flet, ac multis diebus jejunat, populi peccata con-
sistens, & misericordiam a Deo petens.*

VERBA Nehemiæ filii Helchix. Et factum
est in mense Casleu, anno vigesimo, &
ego eram in Susis castro.

2 Et

2 Et venit Hanani unus de fratribus meis, ipse
& viri ex Juda: & interrogavi eos de Judæis, qui
remanferant & supererant de captivitate, & Je-
rusalem.

3 Et dixerunt mihi: Qui remanserunt, & re-
lictī sunt de captivitate ibi in provincia, in af-
flictione magna sunt, & in opprobrio: & murus
Jerusalem dissipatus est, & portæ ejus combustæ
sunt igni.

4 Cumque audissem verba hujuscemodi, sedi,
& flevi, & luxi diebus multis: jejunabam, &
orabam ante faciem Dei cæli.

5 Et dixi: * Quæso Domine Deus cæli fortis, ^{* Dan. 9.}
magne atque terribilis, qui custodis pactum &
misericordiam cum his qui te diligunt, & custo- ^{4.}
diunt mandata tua:

6 Fiant aures tuæ auscultantes, & oculi tui
aperti ut audias orationem servi tui, quam ego
oro coram te hodie nocte & die, pro filiis Israel
servis tuis; & confiteor pro peccatis filiorum Is-
rael, quibus peccaverunt tibi: ego, & domus
patris mei peccavimus,

7 Vanitate seducti sumus, & non custodivimus
mandatum tuum, & cæremonias, & judicia quæ
præcepisti Moyfi famulo tuo.

8 Memento verbi, quod mandasti Moyfi servo
tuo, dicens: Cum transgressi fueritis, ego disper-
gam vos in populos;

9 Et si revertamini ad me, & custodiatīs præ-
cepta mea, & faciatis ea; etiam si abducti fueri-
tis ad extrema cæli, inde congregabo vos, & re-
ducam in locum, quem elegi, ut habitaret nomen
meum ibi.

10 Et ipsi servi tui, & populus tuus: quos re-
demisti in fortitudine tua magna, & in manu tua
valida.

11 Obsecro Domine sit auris tua attendens ad
orationem servi tui, & ad orationem fervorum
tuorum, qui volunt timere nomen tuum: & di-
rige servum tuum hodie, & da ei misericordiam
ante virum hunc. Ego enim eram pincerna
regis.

B 4

CA-

CAPUT II.

Nehemias, impetratis a rege litteris, venit Jerusalem, & ad murorum instaurationem hortatur, & incumbit, frustra frementibus hostibus.

1 **F**actum est autem in mense Nisan, anno vigesimo Artaxerxis regis: & vinum erat ante eum, & levavi vinum, & dedi regi, & eram quasi languidus ante faciem ejus.

2 Dixitque mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cum te egrotum non videam? non est hoc frustra, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis:

3 Et dixi regi: Rex in æternum vive: quare non mereat vultus meus, quia civitas domus sepulchrorum patris mei deserta est, & portæ ejus combustæ sunt igni?

4 Et ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et oravi Deum cæli,

5 Et dixi ad regem: Si videtur regi bonum, & si placet servus tuus ante faciem tuam, ut mittas me in Judæam ad civitatem sepulchri patris mei, & ædificabo eam.

6 Dixitque mihi rex, & regina, quæ sedebat juxta eum: Usque ad quod tempus erit iter tuum, & quando reverteris? Et placuit ante vultum regis, & misit me: & constitui ei tempus.

7 Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epistolas det mihi ad duces regionis trans Flumen, ut traducant me, donec veniam in Judæam:

8 Et epistolam ad Afaph custodem saltus regis, ut det mihi ligna, ut tegere possim portas turris domus, & muros civitatis, & domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex juxta manum Dei mei bonam mecum.

9 Et veni ad duces regionis trans Flumen, dedique eis epistolas regis. Miserat autem rex mecum principes militum, & equites.

10 Et audierunt Sanaballat Horonites, & Tobias servus Ammanites: & contristati sunt afflictione magna, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel.

11 Et veni Jerusalem, & eram ibi tribus diebus,

12 Et

13 Et surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indicavi cuiquam, quid Deus dedisset in corde meo, ut facerem in Jerusalem. & nuncium non erat mecum, nisi animal, cui sedebam.

14 Et egressus sum per portam valis nocte, & ante fontem draconis, & ad portam Beconis, & considerabam murum Jerusalem dissipatum, & portas ejus consumptas igni.

15 Et transivi ad portam fontis, & ad aqueductum regis, & non erat locus jumento, & sedebam, ut transfret,

16 Et ascendi per torrentem nocte, & considerabam murum, & reversus veni ad portam valis, & redii.

17 Magistratus autem nesciebant, quo abiissem, aut quid ego facerem: sed & Judæis & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis qui faciebant opus, usque ad id loci nihil indicaveram.

18 Et dixi eis: Vos nostis afflictionem, in qua sumus: quia Jerusalem deserta est, & portæ ejus consumptæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Jerusalem, & non simus ultra opprobrium.

19 Et indicavi eis manum Dei mei, quod esset bona mecum, & verba regis, quæ locutus esset mihi, & ajo: Surgamus, & ædificemus. Et confortatæ sunt manus eorum in bono.

20 Audierunt autem Sanaballat Horonites, & Tobias servus Ammanites, & Gosem Arabs, & subannaverunt nos, & despexerunt, dixeruntque: Quæ est hæc res, quam facitis? Numquid contra regem vos rebellatis?

21 Et reddidi eis sermonem, dixique ad eos: Deus cæli ipse nos jurat, & nos servi ejus sumus: surgamus & ædificemus: vobis autem non est pars, & justitia, & memoria in Jerusalem.

CAPUT III.

Jerusalem in muris, turribus, ac portis, ædificatur a variis qui hic recensentur.

1 **E**t surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres ejus sacerdotes, & ædificaverunt portam gregis: ipsi sanctificaverunt eam, & statuerunt

B 5

tunt

runt valvas ejus, & usque ad turrin centum cubitorum sanctificaverunt eam, usque ad turrin Hananeel.

2 Et juxta eum ædificaverunt viri Jericho: & juxta eum ædificavit Zachur filius Amri.

3 Portam autem piscium ædificaverunt filii Afna: ipsi texerunt eam, & statuerunt valvas ejus, & seras, & vectes. Et juxta eos ædificavit Marimuth filius Uriæ, filii Accus.

4 Et juxta eum ædificavit Mosollam filius Barachia, filii Mesezebel: & juxta eos ædificavit Sadoc filius Baana:

5 Et juxta eos ædificaverunt Thecueni: optimates autem eorum non supposuerunt colla sua in opere Domini sui.

6 Et portam veterem ædificaverunt Jorada filius Phafea, & Mosollam filius Besodia: ipsi texerunt eam, & statuerunt valvas ejus, & seras, & vectes:

7 Et juxta eos ædificaverunt Meltias Gabonites, & Jadon Meronathites, viri de Gabao, & Maspha, pro duce qui erat in regione trans Flumen.

8 Et juxta eum ædificavit Eziel filius Araia aurifex: & juxta eum ædificavit Ananias filius pigmentarii: & dimiserunt Jerusalem usque ad murum plateæ latioris.

9 Et juxta eum ædificavit Raphaia filius Hur, princeps vici Jerusalem.

10 Et juxta eum ædificavit Jedaia filius Haromaph contra domum suam: & juxta eum ædificavit Hattus filius Hasebonia.

11 Mediam partem vici ædificavit Melchias filius Herem, & Hasub filius Phahath Moab, & turrin furnorum.

12 Et juxta eum ædificavit Sellum filius Alohes princeps mediæ partis vici Jerusalem, ipse & filia ejus.

13 Et portam vallis ædificavit Hanum, & habitatores Zanoë: ipsi ædificaverunt eam, & statuerunt valvas ejus, & seras, & vectes, & mille cubitos in muro usque ad portam sterquilini.

14 Et portam sterquilini ædificavit Melchias

fi.

filii Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse ædificavit eam, & statuit valvas ejus, & seras, & vectes.

15 Et portam fontis ædificavit Sellum filius Cholhoza, princeps pagi Maspha: ipse ædificavit eam, & textit, & statuit valvas ejus, & seras, & vectes, & muros piscine Siloe in hortum regis, & usque ad gradus, qui descendunt de Civitate David.

16 Post eum ædificavit Nehemias filius Azboc princeps dimidiæ partis vici Bethsur usque contra sepulchrum David & usque ad piscinam, quæ grandi opere constructa est, & usque ad domum fortium.

17 Post eum ædificaverunt Levita, Rehum filius Benni: post eum ædificavit Hasebias princeps dimidiæ partis vici Cella in vico suo:

18 Post eum ædificaverunt fratres eorum Bavai filius Enadad, princeps dimidiæ partis Cella.

19 Et ædificavit juxta eum Azer filius Josue, princeps Maspha mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli.

20 Post eum in monte ædificavit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni.

21 Post eum ædificavit Merimuth filius Uriæ filii Haccus, mensuram secundam, a porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib.

22 Et post eum ædificaverunt sacerdotes, viri de campestribus Jordanis.

23 Post eum ædificavit Benjamin & Hasub contra domum suam: & post eum ædificavit Azarias filius Maasia filii Anania contra domum suam.

24 Post eum ædificavit Bennui, filius Henadad mensuram secundam, a domo Azariae usque ad flexuram, & usque ad angulum.

25 Phalel filius Ozi contra flexuram & turrin, quæ eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris: post eum Phadaia filius Pharos.

26 Nathinai autem habitabant in Ophel usque contra portam aquarum ad Orientem, & turrin, quæ prominebat.

27 Post

27 Post eum ædificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione, a turre magna & eminente usque ad murum templi.

28 Sursum autem a porta equorum ædificaverunt sacerdotes, unusquisque contra domum suam.

29 Post eos ædificavit Sadoc filius Emmer contra domum suam. Et post eum ædificavit Semaia filius Secheniæ, custos portæ Orientalis,

30 Post eum ædificavit Hanania filius Selimiæ, & Hanun filius Seleph sextus, mensuram secundam: post eum ædificavit Mosollam filius Barachizæ, contra gazophylacium suum. Post eum ædificavit Melchias, filius aurificis usque ad domum Nathinæorum, & scruta vendentium contra portam judicialem, & usque ad cœnaculum anguli.

31 Et inter cœnaculum anguli in porta gregis ædificaverunt aurifices & negotiatores.

CAPUT IV.

Adversantibus Sanaballat & Tobia cum cæteris gentibus, Judæi altera manu ædificant, altera gladium tenent; & Nehemia contra illorum subsannationes & insidias, Deum orante, opus perficitur.

1 **F**actum est autem, cum audisset Sanaballat quod ædificarem murum, iratus est valde: & motus nimis subsannavit Judæos,

2 Et dixit coram fratribus suis, & frequentia Samaritanorum: Quid Judæi faciunt imbecilles? Num dimittent eos gentes? Num sacrificabunt, & complebunt in una die? Numquid ædificare poterunt lapides de atervis pulveris, qui combusti sunt?

3 Sed & Tobias Ammanites proximus ejus, ait: Ædificent: si ascenderit vulpes, transiliet murum eorum lapideum.

4 Audi Deus noster, quia facti sumus despectui: converte opprobrium super caput eorum, & da eos in despectionem in terra captivitatis:

5 Ne operias iniquitatem eorum, & peccatum eorum coram facie tua non deleatur, quia irriserunt ædificantes.

6 Itaque ædificavimus murum, & conjunximus totum

totum usque ad partem dimidiam: & provocatum est cor populi ad operandum.

7 Factum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Arabes, & Ammanitæ, & Azofii, quod obducta esset cicatrix muri Jerusalem, & quod cœpissent interrupta concludi, irati sunt nimis.

8 Et congregati sunt omnes pariter ut venirent, & pugnarent contra Jerusalem, & molirentur insidias.

9 Et oravimus Deum nostrum, & posuimus custodes super murum die ac nocte contra eos.

10 Dixit autem Judas: Debilitata est fortitudo portantis, & humus nimia est, & nos non poterimus ædificare murum.

11 Et dixerunt hostes nostri: Nesciant, & ignorent, donec veniamus in medium eorum, & interficiamus eos, & cessare faciamus opus.

12 Factum est autem venientibus Judæis, qui habitabant juxta eos, & dicentibus nobis per decem vices ex omnibus locis quibus venerant ad nos,

13 Statui in loco post murum per circuitum populum in ordinem cum gladiis suis, & lanceis, & arcibus.

14 Et perspexi atque surrexi: & ajo ad optimates & magistratus, & ad reliquam partem vulgi: Nolite timere a facie eorum. Domini magni & terribilis mementote, & pugnate pro fratribus vestris, filiis vestris, & filiabus vestris, & uxoribus vestris, & domibus vestris.

15 Factum est autem, cum audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis, dissipavit Deus consilium eorum. Et reversi sumus omnes ad muros, unusquisque ad opus suum.

16 Et factum est a die illa, media pars juvenum eorum faciebat opus, & media parata erat ad bellum, & lanceæ, & scuta, & arcus, & loriceæ, & principes post eos in omni domo Juda.

17 Ædificantium in muro, & portantium onera, imponentium: una manu sua faciebat opus, & altera tenebat gladium:

18 Ædificantium enim unusquisque gladio erat accinctus reas. Et ædificabant, & clangebant buccina juxta me,

19 Et dixi ad optimates, & ad magistratus, & ad reliquam partem vulgi: Opus grande est & latum, & nos separati sumus in muro procul alter ab altero.

20 In loco quocumque audieritis clangorem tubæ, illuc concurrite ad nos: Deus noster pugnabit pro nobis.

21 Et nos ipsi faciamus opus: & media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu auroræ, donec egrediantur astra.

22 In tempore quoque illo dixi populo: Unusquisque cum puero suo maneat in medio Jerusalem, & sint nobis vices per noctem, & diem ad operandum.

23 Ego autem & fratres mei, & pueri mei, & custodes, qui erant post me, non deponemus vestimenta nostra: unusquisque tantum nudabatur ad baptismum.

CAPUT V.

In magna inopia Nehemias divites avaros increpat, usurasque prohibet, sua indigentibus sponte largiens.

1 **E**T factus est clamor populi, & uxorum ejus magnus adversus fratres suos Judæos.

2 Et erant qui dicerent: Filii nostri, & filix nostræ multæ sunt nimis: accipiamus pro pretio eorum frumentum, & comedamus, & vivamus.

3 Et erant qui dicerent: Agros nostros, & vineas, & domos nostras opponamus, & accipiamus frumentum in fame.

4 Et alii dicebant: Mutuo sumamus pecunias in tributa regis, demusque agros nostros & vineas:

5 Et nunc sicut carnes fratrum nostrorum, sic carnes nostræ sunt: & sicut filii eorum, ita & filii nostri. Ecce nos subjugamus filios nostros, & filias nostras in servitutem, & de filiabus nostris sunt famulæ, nec habemus, unde possint redimi, & agros nostros, & vineas nostras alii possident.

6 Et iratus sum nimis, cum audissem clamorem eorum secundum verba hæc:

7 Cogitavitque cor meum mecum: & increpa-

vi optimates & magistratus, & dixi eis: Usurafne singuli a fratribus vestris exigitis? Et congregavi adversum eos concionem magnam,

8 Et dixi eis: Nos, ut scitis, redemimus fratres nostros Judæos, qui venditi fuerant gentibus, secundum possibilitatem nostram: & vos igitur vendetis fratres vestros, & redimemus eos? Et filierunt, nec invenerunt quid responderent.

9 Dixique ad eos: Non est bona res quam facitis: quare non in timore Dei nostri ambulatis, ne exprobetur nobis a gentibus inimicis nostris?

10 Et ego, & fratres mei, & pueri mei commodavimus plurimis pecuniam & frumentum: non repetamus in commune illud, æs alienum concedamus, quod debetur nobis.

11 Reddite eis hodie agros suos, & vineas suas, & oliveta sua, & domos suas: quin potius & centesimam pecuniæ, frumenti, vini, & olei, quam exigere soletis ab eis, date pro illis.

12 Et dixerunt: Reddemus, & ab eis nihil quæremus: sicque faciemus; ut loqueris. Et vocavi sacerdotes, & adjuravi eos, ut facerent juxta quod dixeram.

13 Insuper excussi sinum meum, & dixi: Sic excutiat Deus omnem virum, qui non compleverit verbum istud, de domo sua, & de laboribus suis: sic excutiat, & vacuus fiat. Et dixit univèrsa multitudo: Amen. Et laudaverunt Deum. Fecit ergo populus sicut erat dictum.

14 A die autem illa, qua præceperat rex mihi ut essem dux in terra Juda, ab anno vigesimo usque annum trigesimum secundum Artaxerxis regis, per annos duodecim, ego & fratres mei annonas, quæ ducibus debebantur, non comedimus.

15 Duces autem primi, qui fuerant ante me, gravaverunt populum, & acceperunt ab eis in pane, & vino, & pecunia quotidie sictos quadraginta: sed & ministri eorum depresserunt populum. Ego autem non feci ita propter timorem Dei:

16 Quin potius in opere muri ædificavi, & agrum non emi, & omnes pueri mei congregati ad opus erant.

17 Judæi quoque & magistratus centum quinquaginta viri, & qui veniebant ad nos de gentibus, quæ in circuitu nostro sunt, in mensa mea erant.

18 Parabatur autem mihi per dies singulos bos unus, arietes sex electi, exceptis volatilibus, & inter dies decem vīna diversa, & alia multa tribuebam: insuper & annonas ducatus mei non quæsi: valde enim attenuatus erat populus.

19 Memento mei Deus meus in bonum secundum omnia, quæ feci populo huic.

CAPUT VI.

Sanaballat cum sociis Nehemiam ad fœdus infidiosè litteris invitans, minatur accusationem de affectato regno; ac sic ædificationem impedire nitens, non terret, nec immutat propositum Nehemiæ: completoque muro, timuerunt omnes finitimæ gentes.

1 Factum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Gossam Arabs, & cæteri inimici nostri, quod ædificassem ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (usque ad tempus autem illud valvas non posueram in portis)

2 Miserunt Sanaballat, & Gossam ad me, dicentes: Veni, & percutiamus fœdus pariter in viculis in Campo Ono. Ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum.

3 Misi ergo ad eos nuntios, dicens: Opus grande ego facio, & non possum descendere: ne forte negligatur, cum venero, & descendero ad vos.

4 Miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quatuor vices: & respondi eis juxta sermonem priorem.

5 Et misit ad me Sanaballat juxta verbum prius quinta vice puerum suum, & epistolam habebat in manu sua scriptam hoc modo:

6 IN GENTIBUS auditum est, & Gossam dixit, quod tu & Judæi cogitetis rebellare, & propterea ædifices murum, & levare te velis super eos regem: propter quam causam

7 Et prophetas posueris, qui prædicent de te in

in Jerusalem, dicentes: Rex in Judæa est Auditurus est rex verba hæc: idcirco nunc veni, ut ineamus consilium pariter.

8 Et misi ad eos, dicens: Non est factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris: de corde enim tuo tu componis hæc.

9 Omnes enim hi terrebant nos, cogitantes quod cessarent manus nostræ ab opere, & quiesceremus. Quam ob causam magis confortavi manus meas:

10 Et ingressus sum domum Semaïæ filii Dalaiæ filii Metabeel secreto. Qui ait: Tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, & claudamus portas ædis: quia venturi sunt, ut interficiant te, & nocte venturi sunt ad occidendum te.

11 Et dixi: Num quisquam similis mei fugit? & quis ut ego ingredietur templum, & vivet? non ingrediar.

12 Et intellexi quod Deus non misisset eum, sed quasi vaticinans locutus esset ad me, & Tobias, & Sanaballat conduxissent eum.

13 Acceperat enim presium, ut territus facerem, & peccarem, & haberent malum, quod exprobrarent mihi.

14 Memento mei Domine pro Tobia & Sanaballat, juxta opera eorum talia: sed & Noadiæ prophetæ, & cæterorum prophetarum, qui terrebant me

15 Completus est autem murus vigesimoquinto die mensis Elul, quinquaginta duobus diebus.

16 Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, ut timerent universæ gentes, quæ erant in circuitu nostro, & conciderent intra semetipsos, & scirent, quod a Deo factum esset opus hoc.

17 Sed & in diebus illis multæ optimatum ludæorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, & a Tobia veniebant ad eos.

18 Multi enim erant in Judæa habentes juramentum ejus, quia gener erat Secheniæ filii Area, & Johanan filius ejus acceperat filiam Mossollam filii Barachiæ:

19 Sed & laudabant eum coram me, & verba

mea nuntiabant ei: & Tobias mittebat epistolas ut terreret me.

CAPUT VII.

Per Nehemiam constituuntur custodes in Jerusalem: deinde convocato populo recensentur hi, qui primum ascenderant Jerusalem, una cum iumentis ipsorum: danturque munera ad opus ædificationis.

*Eccli. 40.
15.*

I Postquam autem ædificatus est murus, posui valvas, & recensui janitores, & cantores, & Levitas:

2 Præcepi Hanani fratri meo, & Hananiæ principi domus de Jerusalem (ipse enim quasi vir verax & timens Deum plus cæteris videbatur)

3 Et dixi eis: Non aperiantur portæ Jerusalem usque ad calorem solis. Cumque adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, & oppilatæ: & posui custodes de habitatoribus Jerusalem, singulos per vices suas, & unumquemque contra domum suam.

4 Civitas autem erat lata nimis & grandis, & populus parvus in medio ejus, & non erant domus ædificatæ.

5 Deus autem dedit in corde meo, & congregavi optimates, & magistratus, & vulgus, ut recenserem eos: & inveni librum census eorum, qui ascenderant primum, & inventum est scriptum in eo.

** 1. Esd.
2. 1.*

6 * Isti filii provinciæ, qui ascenderunt de captivitate migrantium, quos traustulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, & reversi sunt in Jerusalem, & in Judæam, unusquisque in civitatem suam.

7 Qui venerunt cum Zorobabel, Josue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardocheus, Belsam, Melparath, Begoai, Nahum, Baana. Numerus virorum populi Israel.

8 Filii Pharos, duo millia centum septuaginta duo:

9 Filii Saphatia, trecenti septuaginta duo:

10 Filii Area, sexcenti quinquaginta duo:

11 Filii Phahath Moab filiorum Josue & Joab, duo millia octingenti decem & octo:

12

12 Filii Ælam, mille ducenti quinquaginta quatuor:

13 Filii Zethua, octingenti quadraginta quinque.

14 Filii Zachai, septingenti sexaginta:

15 Filii Bannui, sexcenti quadraginta octo:

16 Filii Bebai, sexcenti viginti octo:

17 Filii Azgad, duo millia trecenti viginti duo:

18 Filii Adonicam, sexcenti sexaginta septem:

19 Filii Beguai, duo millia sexaginta septem:

20 Filii Adin, sexcenti quinquaginta quinque:

21 Filii Ater, filii Hezecia, nonaginta octo:

22 Filii Hasem, trecenti viginti octo:

23 Filii Belai, trecenti viginti quatuor:

24 Filii Hareph, centum duodecim:

25 Filii Gabaon, nonaginta quinque:

26 Filii Bethlehem, & Netupha, centum octoginta octo:

27 Viri Anathoth, centum viginti octo.

28 Viri Bethazmoth, quadraginta duo.

29 Viri Cariathiarim, Cephira, & Beroth, septingenti quadraginta tres.

30 Viri Rama & Geba, sexcenti viginti unus.

31 Viri Machmas, centum viginti duo.

32 Viri Bethel & Hai, centum viginti tres.

33 Viri Nebo alterius, quinquaginta duo.

34 Viri Ælam alterius, mille ducenti quinquaginta quatuor.

35 Filii Harem, trecenti viginti.

36 Filii Jericho, trecenti quadraginta quinque.

37 Filii Lod Hadid & Ono, septingenti viginti unus.

38 Filii Senaa, tria millia nongenti triginta.

39 Sacerdotes: Filii Idaia in domo Josue, nongenti septuaginta tres.

40 Filii Emmer, mille quinquaginta duo.

41 Filii Phashur, mille ducenti quadraginta septem

42 Filii Arem, mille decem & septem. Levitæ:

43 Filii Josue & Cedmihel filiorum

44 Oduia, septuagintaquatuor: Cantores,

45 Filii Asaph, centum quadraginta octo.

46 Janitores: Filii Sellum, filii Ater, filii Telmon, filii Accub, filii Hatita, filii Sobai: centum triginta octo.

C 2

47

47 Nathinæi : filii Soha, filii Hafupha, filii Tebbaoth,

48 Filii Ceros, filii Saa, filii Phadon, filii Lebana, filii Hagaba, filii Selmai,

49 Filii Hanan, filii Geddel, filii Gaher,

50 Filii Raaia, filii Rafin, filii Necoda,

51 Filii Gezem, filii Afa, filii Phasea,

52 Filii Befai, filii Munim, filii Nephuffim,

53 Filii Bacbuc, filii Hacupha, filii Harhur,

54 Filii Besloth, filii Mahida, filii Harfa,

55 Filii Bercos, filii Sifara, filii Thema,

56 Filii Nafia, filii Hatipha,

57 Filii fervorum Salomonis, filii Sothai, filii Sophereth, filii Pharida,

58 Filii Jahala, filii Darcon, filii Jeddell,

59 Filii Saphatia, filii Hatil, filii Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim, filio Amon.

60 Omnes Nathinæi, & filii fervorum Salomonis, trecenti nonaginta duo.

61 Hi sunt autem, qui ascenderunt de Telmela, Thelharfa, Cherub, Addon, & Emmer : & non potuerunt indicare domum patrum suorum, & semen suum, utrum ex Israel essent.

62 Filii Dalaia, filii Tobia, filii Necoda, sexcenti quadraginta duo.

63 Et de Sacerdotibus, filii Habia, filii Accos, filii Berzellai, qui accepit de filiabus Berzellai Galaaditis uxorem : & vocatus est nomine eorum.

64 Hi quaesierunt scripturam suam in censu, & non invenerunt : & ejecti sunt de sacerdotio.

65 Dixitque Atherfatha eis, ut non manducarent de Sanctis sanctorum, donec staret Sacerdos doctus & eruditus.

66 Omnis multitudo quasi vir unus quadraginta duo millia trecenti sexaginta.

67 Absque servis & ancillis eorum, qui erant septem millia trecenti triginta septem, & inter eos cantores, & cantatrices, ducenti quadraginta quinque.

68 Equi eorum, septingenti triginta sex : muli eorum, ducenti quadraginta quinque.

69 Cameli eorum, quadringenti triginta quinque : asini sex millia septingenti viginti.

Hi-

Hucusque refertur quid in commentario scriptum fuerit, exin Nehemiae historia texitur

70 Nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus. Atherfatha dedit in thesaurum auri drachmas mille, phialas quinquaginta, tunicas sacerdotales quingentas triginta.

71 Et de principibus familiarum dederunt in thesaurum operis, auri drachmas viginti millia, & argenti mnas duo millia ducentas.

72 Et quod dedit reliquus populus, auri drachmas viginti millia, & argenti mnas duo millia, & tunicas sacerdotales sexaginta septem.

73 Habitaverunt autem Sacerdotes, & Levitæ, & janitores, & cantores, & reliquum vulgus, & Nathinæi, & omnis Israel in civitatibus suis.

CAPUT VIII.

Esdrae distincte populo verba Legis recitat, explicatque factio per Levitas silentio, & contristatum populum Nehemias consolatur; allatisque frondibus celebrant septem diebus festum tabernaculorum; legente singulis diebus Esdra in libro Legis.

1 **E**T venerat mensis septimus, filii autem Israel erant in civitatibus suis. Congregatusque est omnis populus quasi vir unus, ad plateam, quæ est ante portam aquarum : & dixerunt Esdræ scribæ, ut afferret librum legis Moyfi, quam præceperat Dominus Israel.

2 Attulit ergo Esdras sacerdos legem coram multitudine virorum & mulierum, cunctisque qui poterant intelligere, in die prima mensis septimi.

3 Et legit in eo aperte in platea quæ erat ante portam aquarum, de mane usque ad mediam diem in conspectu virorum & mulierum & sapientium : & aures omnis populi erant erectæ ad Librum.

4 Stetit autem Esdras scriba super gradum lignæum, quem fecerat ad loquendum : & steterunt juxta eum Mathathias, & Semeia, & Ania, & Uria, & Helcia, & Maasia, ad dexteram ejus :

& ad sinistram, Phadaia, Misael, & Melchia, & Hafum, & Hasbadana, Zacharia & Mofollam.

5 Et aperuit Esdras librum coram omni populo: super uniuersum quippe populum eminebat: & cum aperuisset eum, stetit omnis populus.

6 Et benedixit Esdras Domino Deo magno: & respondit omnis populus: Amen, Amen, eleuans manus suas. Et incuruati sunt, & adorauerunt Deum proni in terram.

7 Porro Josue, & Bani, & Serebia, Jamin, Accub, Septhai, Oda, Maafia, Celia, Azarias, Jozabed, Hanan, Phalaia, Levitæ, silentium faciebant in populo ad audiendam legem: populus autem stabat in gradu suo.

8 Et legerunt in Libro legis Dei distincte, & aperte ad intelligendum: & intellexerunt cum legeretur.

9 Dixit autem Nehemias (ipse est Athersatha) & Esdras sacerdos & Scriba, & Levitæ interpretantes uniuerso populo: Dies sanctificatus est Domino Deo nostro: nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus, cum audiret verba legis.

10 Et dixit eis: Ite, comedite pingua, & bibite mullum, & mittite partes his qui non præparauerunt sibi: quia sanctus Dies Domini est, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo nostra.

11 Levitæ autem silentium faciebant in omni populo, dicentes: Tacete, quia dies sanctus est, & nolite dolere.

12 Abiit itaque omnis populus, ut comederet & biberet, & mitteret partes, & faceret lætitiã magnam: quia intellexerant verba, quæ docuerat eos.

13 Et in die secundo congregati sunt principes familiarum uniuersi populi, Sacerdotes & Levitæ ad Esdras scribam, ut interpretaretur eis verba Legis.

14 Et inuenerunt scriptum in lege, præcepisse Dominum in manu Moyfi, ut habitent filii Israel in tabernaculis, in die solemnium, mense septimo;

15 Et ut prædicent, & divulgent vocem in uniuersis urbibus suis, & in Ierusalem, dicentes: Egredimini in montem, & afferite frondes oliuæ; & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi, ut fiant tabernacula; sicut scriptum est.

16 Et egressus est populus, & attulerunt. Feceruntque sibi tabernacula unusquisque in domo suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea portæ aquarum, & in platea portæ Ephraim.

17 Pecit ergo uniuersa Ecclesia eorum, qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: non enim fecerant a diebus Josue filii Nuni taliter filii Israel usque ad diem illum. Et fuit lætitia magna nimis.

18 Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, a die primo usque ad diem nouissimum, & fecerunt solemnitatem septem diebus, & in die octavo collectam iuxta ritum.

CAPUT IX.

Populus in jejuniis & sacris pœnitens separat se ab alienigenis; Levitæ consentunt Dei beneficia, Israelitarumque scelera, & pro populo orant, ac ita fœdus cum Domino ferunt.

1 IN die autem vigesimoquarto mensis hujus, convenerunt filii Israel in jejuniis & in faciebus, & humis super eos.

2 Et separatim est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum.

3 Et consurrexerunt ad standum: & legerunt in volumine legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominum Deum suum.

4 Surrexerunt autem super gradum Levitarum Josue, & Bani, & Cedmihel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, & Canani: & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum.

5 Et dixerunt Levitæ, Josue, & Cedmihel, Bonni, Hasebia, Serebia, Odaia, Sebaia, Phathahia: Surgite, benedicite Domino Deo vestro

ab æterno usque in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelsæ in omni benedictione & laude.

6 Tu ipse Domine, solus, tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnem exercitum eorum: terram, & universa quæ in ea sunt: maria, & omnia quæ in eis sunt: & tu vivificas omnia hæc, & exercitus cæli te adorat.

7 Tu ipse Domine Deus, qui elegisti Abram, & * eduxisti eum de igne Chaldæorum, & posuisti nomen ejus Abraham.

8 Et invenisti cor ejus fidele coram te: & percussisti cum eo fœdus, ut dares ei Terram Chananaei, Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Jebusæi, & Gergesæi, ut dares semini ejus: & implesti verba tua, quoniam justus es.

9 Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Ægypto: clamoremque eorum audisti super Mare rubrum.

10 Et dedisti signa atque portenta in Pharaone, & in universis servis ejus, & in omni populo terre illius: cognovisti enim, quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomen, sicut & in hac die.

11 Et mare divisisti ante eos, & transierunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum projecisti in profundum, quasi lapidem in aquas validas.

12 Et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem, & in columna ignis per noctem, ut appareret eis via, per quam ingrediebantur.

13 Ad montem quoque Sinai descendisti, & locutus es cum eis de cælo, & dedisti eis judicia recta, & legem veritatis, cæremonias, & præcepta bona:

14 Et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti eis, & mandata, & cæremonias, & legem præcepisti eis in manu Moyti servi tui.

15 Panem quoque de cælo dedisti eis in fame eorum, & aquam de petra eduxisti eis sitientibus, & dixisti eis ut ingredierentur & possiderent terram, super quam levasti manum tuam, ut traderes eis.

16 Ipsi vero & patres nostri superbe egerunt, & induraverunt cervices suas, & non audierunt mandata tua.

17 Et noluerunt audire, & non sunt recordati mirabilia tuorum, quæ feceras eis. Et induraverunt cervices suas, & dederunt caput, ut converterentur ad servitutem suam, quasi per contentionem. Tu autem Deus propitius, clemens, & misericors, & longanimis, & multæ miserationis, non dereliquisti eos.

18 Et quidem cum fecissent sibi vitulum conflatilem, & dixissent: Iste est Deus tuus, qui eduxit te de Ægypto: feceruntque blasphemias magnas.

19 Tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto: columna nubis non recessit ab eis per diem, ut duceret eos in viam, & columna ignis per noctem, ut ostenderet eis iter, per quod ingredierentur.

20 Et spiritum tuum bonum dedisti, qui doceret eos, & manna tuum non prohibuisti ab ore eorum, & aquam dedisti eis in siti.

21 Quadraginta annis pavisti eos in deserto, nihilque eis defuit: vestimenta eorum non interaverunt, & pedes eorum non sunt attriti.

22 Et dedisti eis regna, & populos, & partitus es eis sortes: & possederunt terram Sehon, & terram regis Hesebon, & terram Og regis Basan.

23 Et multiplicasti filios eorum sicut stellas cæli, & adduxisti eos ad terram, de qua dixeras patribus eorum, ut ingredierentur & possiderent.

24 Et venerunt filii, & possederunt terram, & humiliasti coram eis habitatores terræ Chanæos, & dedisti eos in manu eorum, & reges eorum & populos terræ, ut facerent eis, sicut placebat illis.

25 Ceperunt itaque urbes munitas, & humum pinguem, & possederunt domos plenas cunctis bonis: cisternas ab aliis fabricatas, vineas, & oliveta, & ligna pomifera multa: & comederunt, & saturati sunt, & implugati sunt, & abundaverunt deliciis in bonitate tua magna.

26 Provocaverunt autem te ad iracundiam, &

recesserunt a te, & projecerunt legem tuam post terga sua: & prophetas tuos occiderunt, qui contestabantur eos, ut reverterentur ad te, feceruntque blasphemias grandes.

27 Et dedisti eos in manu hostium suorum, & affixerunt eos. Et in tempore tribulationis suæ clamaverunt ad te, & tu de cælo audisti, & secundum miserationes tuas multas dedisti eis salvatores, qui salvarent eos de manu hostium suorum.

28 Cumque requievissent, reversi sunt ut facerent malum in conspectu tuo: & dereliquisti eos in manu inimicorum suorum, & possederunt eos. Convertique sunt, & clamaverunt ad te: tu autem de cælo exaudisti, & liberaisti eos in misericordiis tuis, multis temporibus.

29 Et contestatus es eos, ut reverterentur ad Legem tuam. Ipsi vero superbe egerunt, & non audierunt mandata tua, & in judiciis tuis peccaverunt, quæ faciet homo & vivet in eis: & dederunt humerum recedentem, & cervicem suam induraverunt, nec audierunt.

30 Et protraxisti super eos annos multos, & contestatus es eos in spiritu tuo per manum prophetarum tuorum: & non audierunt, & tradidisti eos in manu populorum terrarum.

31 In misericordiis autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptionem, nec dereliquisti eos: quoniam Deus miserationum, & clemens es tu.

32 Nunc itaque Deus noster magne, fortis, & terribilis, custodiens pactum & misericordiam, ne avertas a facie tua omnem laborem, qui invenit nos, reges nostros, & principes nostros, & Sacerdotes nostros, & prophetas nostros, & patres nostros, & omnem populum tuum a diebus regis Assur usque in diem hanc.

33 Et tu justus es in omnibus, quæ venerunt super nos: quia veritatem fecisti, nos autem impie egimus.

34 Reges nostri, principes nostri, sacerdotes nostri, & patres nostri non fecerunt legem tuam, & non attenderunt mandata tua, & testimonia tua, quæ testificatus es in eis.

35 Et ipsi in regnis suis, & in bonitate tua multa, quam dederas eis, & in terra latissima & pingui, quam tradideras in conspectu eorum, non servierunt tibi, nec reversi sunt a studiis suis pessimis.

36 Ecce nos ipsi hodie servi sumus: & terra, quam dedisti patribus nostris, ut comederent panem ejus, & quæ bona sunt ejus, & nos ipsi servi sumus in ea.

37 Et fruges ejus multiplicantur regibus, quos posuisti super nos propter peccata nostra, & corporibus nostris dominantur, & jumentis nostris secundum voluntatem suam, & in tribulatione magna sumus.

38 Super omnia ergo his nos ipsi percutimus fœdus, & scribimus, & signant principes nostri, Levitæ nostri, & Sacerdotes nostri.

CAPUT X.

Recensentur qui fœdus cum Deo initum signarunt, quo pollicentur se servaturos universa Dei præcepta, maxime de non commiscendo cum alienigenis, de servandis sabbato, anno septimo, oblationibus, primitiis ac decimis.

- 1 Signatores autem fuerunt, Nehemias Athersatha, filius Hachelai, & Sedecias,
 2 Saraias, Azarias, Jeremias,
 3 Pheshur, Amarias, Melchias,
 4 Hattus, Sebenia, Melluch,
 5 Harem, Merimuth, Obdias,
 6 Daniel, Genthon, Baruch,
 7 Mosollam, Abia, Miamin,
 8 Maazia, Belgai, Semeia: hi Sacerdotes.
 9 Porro Levitæ, Josue filius Azanixæ, Bennui de filiis Henadad, Cedmihel,
 10 Et fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita, Phalaia, Hanan,
 11 Micha, Rohob, Hasebia,
 12 Zachur, Serebia, Sabania,
 13 Odaia, Bani, Baninu.
 14 Capita populi, Pharos, Phahathmoab, Alam, Zethu, Bani,
 15 Bonni, Azgad, Bebai,

- 16 Adonia, Begoai, Adin,
 17 Ater, Hezecia, Azur,
 18 Odaia, Hasum, Belsai,
 19 Hareph, Anathoth, Nebai,
 20 Megphas, Mosollam, Hazir,
 21 Mesizabel, Sadoc, Jeddua,
 22 Pheltia, Hanan, Anaia,
 23 Osee, Hanania, Hasub,
 24 Alohes, Phalea, Sobec,
 25 Rehum, Hasebna, Maasia,
 26 Echaia, Hanan, Anan,
 27 Melluch, Haran, Baana :

28 Et reliqui de populo, Sacerdotes, Levitæ, janitores, & cantores, Nathinæi, & omnes qui se separaverunt de populis terrarum ad legem Dei, uxores eorum, filii eorum, & filiæ eorum,

29 Omnes qui poterant sapere spondentes pro fratribus suis, optimates eorum, & qui veniebant ad pollicendum, & jurandum ut ambularent in lege Dei, quam dederat in manu Moyfi servi Dei, ut facerent & custodirent universa mandata Domini Dei nostri, & judicia ejus & cæremonias ejus,

30 Et ut non daremus filias nostras populo terræ, & filias eorum non acciperemus filiis nostris.

31 Populi quoque terræ, qui important venalia, & omnia ad usum, per diem sabbati, ut vendant, non accipiemus ab eis in sabbato & in die sanctificato. Et dimitemus annum septimum, & exactionem universæ manus.

32 Et statuemus super nos præcepta, ut demus tertiam partem ficli per annum ad opus domus Dei nostri,

33 Ad panes propositionis, & ad sacrificium sempiternum, & in holocaustum sempiternum in Sabbatis, & calendis, in solemnitatibus, & in sanctificatis, & pro peccato: ut exoretur pro Israel, & in omnem usum domus Dei nostri.

34 Sortes ergo misimus super oblationem lignorum inter Sacerdotes, & Levitas, & populum, ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum, per tempora, a temporibus anni usque ad annum: ut arderent super altare

Do-

Domini Dei nostri, sicut scriptum est in lege Moyfi:

35 Et ut afferremus primogenita terræ nostræ, & primitiva universi fructus omnis ligni, ab anno in annum, in domo Domini:

36 Et primitiva filiorum nostrorum, & pecorum nostrorum, sicut scriptum est in lege, & primitiva boum nostrorum, & ovium nostrorum, ut offerrentur in domo Dei nostri Sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri:

37 Et primitias ciborum nostrorum, & libaminum nostrorum, & poma omnis ligni, vindemiæ quoque & olei afferemus Sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri, & decimam partem terræ nostræ Levitis. Ipsi Levitæ decimas accipient ex omnibus civitatibus operum nostrorum.

38 Erit autem Sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum, & Levitæ offerent decimam partem decimæ suæ in domo Dei nostri, ad gazophylacium in domum thesauri.

39 Ad gazophylacium enim deportabunt filii Israel, & filii Levi primitias frumenti, vini, & olei: & ibi erunt vasa sanctificata, & Sacerdotes, & cantores, & janitores, & ministri, & non dimitemus domum Dei nostri.

CAPUT XI.

Recensentur incolæ Jerusalem, & civitatum Juda post instauracionem.

1 **H**abitaverunt autem principes populi in Jerusalem, reliqua verbo plebs misit sortem, ut tollerent unam partem de decem, qui habitaturi essent in Jerusalem civitate sancta, novem vero partes in civitatibus.

2 Benedixit autem populus omnibus viris, qui se sponte obtulerant, ut habitarent in Jerusalem.

3 Hi sunt itaque principes provinciæ, qui habitaverunt in Jerusalem, & in civitatibus Juda. Habitavit autem unusquisque in possessione sua, in urbibus suis, Israel, Sacerdotes, Levitæ, Nathinæi, & filii servorum Salomonis.

4 Et in Jerusalem habitaverunt de filiis Juda, & de filiis Benjamin: de filiis Juda, Athaias fi-

lius